

13 Ιουνίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΝΙΚΚΟΣ ΑΡΓΥΡΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 31/95 & 60/95)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Πλεονέκτημα — Δεν λειτουργεί επί ίσων κατά τα άλλα υποψηφίων — Από μόνο του δίδει προβάδισμα — Ειδική αιτιολογία παραγκωνισμού του.

5 Οι αιτητές προσέβαλαν την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών σε επιθεωρητές Α' στο Κυβερνητικό Τυπογραφείο.

 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

10

 Το πλεονέκτημα δεν υπερισχύει, όπου όλα τα μετρήσιμα στοιχεία παρουσιάζονται ισόβαθμα. Αντίθετα, δίδει από μόνο του ένα προβάδισμα στον υποψήφιο που το διαθέτει, και γι' αυτό θα πρέπει να δίδεται επαρκής αιτιολογία της επιλογής υποψηφίου που δεν έχει το πλεονέκτημα. Το ερώτημα όμως, που ανακύπτει στην παρούσα υπόθεση, είναι αν το αντίστοιχο σφάλμα της Επιτροπής αποτελεί την ουσιαστική και μοναδική αιτιολογία που δίδει για την επιλογή υποψηφίων που δεν διέθεταν το πλεονέκτημα. Η επίμαχη φράση εν προκειμένω δεν πρέπει να απομονωθεί από την υπόλοιπη αιτιολογία της

20

 Η Επιτροπή λειτούργησε μέσα στα πλαίσια της διακριτικής της ευχέρειας, εφαρμόζοντας το νόμο και τις αρχές της νομολο-

γίας.

Οι προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα.

Προσφυγές.	5
Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία διορίσθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση του Επιθεωρητή Α΄ στο Κυβερνητικό Τυπογραφείο αντί των αιτητών.	10
<i>A. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση αρ. 31/95.</i>	
<i>Γ. Καραπατάκης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση αρ. 60/95.</i>	15
<i>Τ. Πολυχρονίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.</i>	
<i>A. Ευσταθίου, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος Χρ. Ορφανίδη.</i>	20
<i>K. Ταλαρίδης, για Ενδιαφερόμενο Μέρος Αλ. Αργυρίδη.</i>	
<i>Αρ. Λοϊζου, για Ενδιαφερόμενο Μέρος Ε. Βασιλείου.</i>	
<i>Cur. adv. vult.</i>	25

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής στην κάθε μια από τις δυο προσφυγές που συνεκδικάστηκαν 31/95 και 60/95, διατείνεται πως ήταν καταλληλότερος υποψήφιος για προαγωγή στη θέση Επιθεωρητή Α, Κυβερνητικό Τυπογραφείο, από τα ενδιαφερόμενα μέρη, που επέλεξε η ΕΔΥ. Γι' αυτό και προσβάλλουν τη σχετική απόφαση, που εδημοσιεύθη στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 16.12.94.

Η θέση είναι προαγωγής, υπήρχαν 4 κενές, οι δε προάξιμοι 13. Ο αιτητής στην προσφυγή 60/95 προσβάλλει την προαγωγή και των 4 ενδιαφερομένων μερών, ενώ ο αιτητής στην 31/95 των 3 από αυτούς. Η επίδικη απόφαση ελήφθη ως εξής: το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Χρ. Ορφανίδης επελέγη ομόφωνα, ο Αλ. Αργυρίδης με πλειοψηφία των 4 μελών, διαφωνούντος του προέδρου, και οι Ευρ. Βασιλείου και Μ. Ιωαννίδης με πλειοψηφία 3 μελών.

Η υπηρεσιακή αξία των αιτητών και των ενδιαφερομένων μερών, όπως αυτή παρουσιάζεται στις εκθέσεις 1989-1993 είναι ισό-

- βαθμη. Όλοι είναι γενικά εξαιρέτοι. Τα ενδιαφερομενα μέρη υπερέχουν κατά πολύ σε αρχαιότητα των αιτητών. Οι Ε. Βασιλείου και Αλ.Αργυρίδης προάχθηκαν στη θέση επιθεωρητή το 1981, ενώ οι Μ.Ιωαννίδης και Χρ.Ορφανίδης το 1982 και 1983 αντίστοιχα.
- 5 Οι αιτητές προάχθηκαν το 1991. Οι αιτητές και ένας από τα ενδιαφερόμενα μέρη, ο Ορφανίδης Χριστάκης, διέθεταν το πλεονέκτημα, που καθορίστηκε στα σχέδια υπηρεσίας ως ειδική εκπαίδευση σε θέματα τυπογραφίας.
- 10 Ο προβληματισμός της ΕΔΥ, και η συζήτηση ενώπιόν μου, περιεστράφη στα δυο στοιχεία που, κατά την εισήγηση των δικηγόρων των αιτητών, θα έπρεπε να βαρύνουν υπέρ της προαγωγής τους. Αυτά ήσαν: η σύσταση του προϊσταμένου του τμήματος και η κατοχή του πλεονεκτήματος.
- 15 Η ΕΔΥ ήταν, όντως, επιφορτισμένη με το καθήκον να αιτιολογήσει:
- 20 (α)το γεγονός ότι δεν ακολούθησε τη σύσταση του προϊσταμένου, και αυτό αφορά τους τρεις από τους προαχθέντες, και
- (β) που δεν επέλεξε για προαγωγή υποψήφιους που διέθεταν το πλεονέκτημα.
- 25 Ο προϊστάμενος του τμήματος ανέφερε στη σύστασή του πως όλοι οι υποψήφιοι κατείχαν τα απαιτούμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα και ότι γνώριζε προσωπικά όλους τους υποψήφιους. Έκρινε δε πως, οι καταλληλότεροι για προαγωγή ήσαν 4
- 30 από τον κατάλογο των προαξίμων, μεταξύ αυτών οι δυο αιτητές και το ενδιαφερόμενο μέρος Αλ.Αργυρίδης. Το βασικό στοιχείο που μέτρησε στη σύσταση του προϊσταμένου, διευκρινίστηκε από τον ίδιο, μετά από ερώτηση της Επιτροπής, που αφορούσε στα 10
- 35 χρόνια αρχαιότητας των ενδιαφερομένων προσώπων. Καταγράφεται η απάντησή του στα πρακτικά ως εξής: “Απαντώντας σε σχετική ερώτηση της Επιτροπής, ο Αναπληρωτής Διευθυντής ανέφερε ότι οι υποψήφιοι που υπερτερούν σε αρχαιότητα, εκτός του Ορφανίδη, είναι τυπογράφοι της παλιάς τεχνολογίας, χωρίς ιδιαίτερες γνώσεις για τα επιτεύγματα της σύγχρονης τεχνολογίας”. Στο επίμαχο τούτο ζήτημα, που δημιουργείται από την πιο πάνω θέση
- 40 του προϊσταμένου, η πλειοψηφία της Επιτροπής εκφράζει τη διαφωνία της. Συνοψίζω τη θέση της σε αυτά που ακολουθούν: τα ενδιαφερόμενα μέρη υπηρέτησαν επάξια στις θέσεις που κατείχαν, περιλαμβανομένης και της τελευταίας, αυτής δηλαδή του επιθεωρητή, με εξαιρετες βαθμολογίες προσφέροντας τις υπηρεσίες τους

στο κυβερνητικό τυπογραφείο για πάρα πολλά χρόνια. Η αποδεδειγμένη επομένως αξιοσύνη τους καθιστά ικανούς για να ανταποκριθούν και στα καθήκοντα της επίδικης θέσης. Ο χαρακτηρισμός που έδωσε στα ενδιαφερόμενα μέρη ο προϊστάμενος ότι “είναι τυπογράφοι της παλιάς τεχνολογίας, χωρίς ιδιαίτερες γνώσεις για τα επιτεύγματα της σύγχρονης τυπογραφίας”, δεν είχε καμιά εφαρμογή στο παρελθόν, όπως αποδεικνύεται από την επίδοση στην άσκηση των καθηκόντων από τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Γι’ αυτό το λόγο η πλειοψηφία της ΕΔΥ εξέφρασε την άποψη πως η μεγάλη αρχαιότητα των ενδιαφερομένων μερών έπρεπε να βαρύνει υπέρ της προαγωγής τους. Η δική μου άποψη είναι πως η ΕΔΥ αιτιολόγησε επαρκώς, δίδοντας βάσιμους λόγους της διαφωνίας της, με τη σύσταση του προϊσταμένου.

Το δεύτερο στοιχείο, όπως ανέφερα ήδη, είναι το πλεονέκτημα, το οποίο διέθεταν οι αιτητές και μόνον ένας από τα 4 ενδιαφερόμενα μέρη. Πάνω σ’ αυτό το θέμα η απόφαση της πλειοψηφίας της ΕΔΥ παρουσιάζει στο κείμενό της, όπως είναι διατυπωμένο, ένα νομικό σφάλμα, που εγείρει και ο δικηγόρος του αιτητή στην προσφυγή 31/95. Αφού το επισημάνω, θα προχωρήσω να εξετάσω τις πιθανές επιπτώσεις που μπορεί να έχει στις κρινόμενες προσφυγές. Λέει λοιπόν τα εξής σχετικά, η πλειοψηφία της ΕΔΥ:

“Σ’ ό,τι αφορά την παρέκκλιση και επιλογή υποψηφίων που διαθέτουν το πλεονέκτημα, τα τρία Μέλη παρατήρησαν ότι κάτι τέτοιο έπραξε και ο ίδιος ο Αναπληρωτής Διευθυντής συστήνοντας τον Αργυρίδη Αλέξανδρο, που δεν κατέχει το πλεονέκτημα. Επί τούτου σημείωσαν ότι, εν πάση περιπτώσει, το πλεονέκτημα θα λειτουργούσε μεταξύ ίσων υποψηφίων. Στη συγκεκριμένη όμως περίπτωση, κρίνεται ότι οι επιλεγέντες, κατά τη συνεκτίμηση όλων των στοιχείων, υπερέχουν γενικά όλων των άλλων υποψηφίων.”

Η παρατήρηση αυτή της ΕΔΥ, όπως διατυπώνεται στη φράση που υπογραμμίζω, είναι νομικά εσφαλμένη. Το πλεονέκτημα δεν υπερισχύει, όπου όλα τα μετρήσιμα στοιχεία παρουσιάζονται ισοβάθμα. Αντίθετα, δίδει από μόνο του ένα προβάδισμα στον υποψήφιο που το διαθέτει, και γι’ αυτό θα πρέπει να δίδεται επαρκής αιτιολογία της επιλογής υποψηφίου που δεν έχει το πλεονέκτημα. Το ερώτημα όμως, που ανακύπτει στην παρούσα υπόθεση, είναι αν η πιο πάνω υπογραμμιζόμενη φράση της Επιτροπής αποτελεί την ουσιαστική και μοναδική αιτιολογία που δίδει για την επιλογή υποψηφίων που δεν διέθεταν το πλεονέκτημα. Έχω τη γνώμη πως

δεν είναι έτσι. Η επίμαχη φράση δεν πρέπει να απομονωθεί από την υπόλοιπη αιτιολογία της ΕΔΥ, που αφορά στην επιλογή των ενδιαφερομένων μερών, αλλά πρέπει να διαβαστεί ως ενιαία σκέψη. Η θέση της πλειοψηφίας της Επιτροπής, που έντονα εκφράζεται στο κείμενο της απόφασης όπως καταγράφεται στα πρακτικά είναι πως, η πολύχρονη και εξαιρετη υπηρεσία των ενδιαφερομένων μερών σε συνδυασμό, με την ομολογουμένως μεγάλη αρχαιότητα που έχουν έναντι των αιτητών, έκλινε υπέρ τους την επιλογή. Η Επιτροπή θεώρησε πως η αναφορά του προϊσταμένου σε άγνοια των ενδιαφερομένων μερών στη σύγχρονη τεχνολογία της τυπογραφίας ήταν, εκ των πραγμάτων, αβάσιμη, γιατί τα ενδιαφερόμενα μέρη απέδειξαν στην εκτέλεση των καθηκόντων τους πως δεν υστερούσαν καθόλου σε γνώσεις, τις οποίες εφάρμοζαν καθ' όλη τη διάρκεια της υπηρεσίας τους. Έχω την άποψη πως η Επιτροπή λειτούργησε μέσα στα πλαίσια της διακριτικής της ευχέρειας, εφαρμόζοντας το νόμο και τις αρχές της νομολογίας.

Οι προσφυγές απορρίπτονται. Οι αιτητές θα επωμιστούν εξίσου τα έξοδα, που θα υπολογίσει ο πρωτοκολλητής και θα εγκρίνει το Δικαστήριο.

Οι προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα.